

NÁDEJ

Téma: Nádej

Vek: 15 - 18 rokov

Cieľ: Zamyslieť sa nad tým, že keď sme v situáciách, v ktorých strácame nádej, je tu vždy niekto, kto tú nádej dá. Ten niekto je Ježiš. Rozmýšľať o tom, ako nám tu nádej vybojoval a že nádej nám dávajú aj naše vlastné kríže.

Pomôcky:

- Sv. písmo
- sviečka
- papier
- farebný papier
- nožnice (podľa počtu detí)
- lepidlo
- farebné perá (dobré by bolo gélové)
- fixky

Štruktúra:

1. Modlitba

- zapálime sviečku a dáme ju do prostriedku
- na začiatok modlitby povieme, aby sa každý usmial, pozrel sa na svojho kamaráta napravo a naľavo a aby mu možno tým svojím úsmevom a pohľadom povedal: „Mám ťa rád“, lebo Ježiš povedal, že keď nemilujeme svojich bratov, ako môžeme milovať Boha
- ešte ich poprosíme, aby naozaj v tejto modlitbe prosili srdcom Boha, aby bol tu
- pochyťme sa za ruky, pomodlíme sa „Kráľu nebeský“
- potom animátor poprosí Ducha Svätého, aby prišiel medzi nás, aby sme počúvali srdcom a aby sme si z tohto stretka niečo zobrali

2. Príbeh

Jedného pekného dňa sa 2 žabky vybrali na prechádzku. Ako si tak skackali, veľmi vysmädli. Po dlhšom čase skackania uvideli v diaľke veľký krčah s mliekom. Hneď sa k nemu rýchlo rozbehli a keď k nemu prišli, bez uvažovania nad tým, či sa im môže niečo stať, doňho skočili. Celé šťastné, že sa konečne napili, si ešte chceli trochu poplávať. Keď ich to už prešlo, chceli z krčaha vyskočiť. No nedalo sa. Skúšali to, ako sa len dalo, trepotali nožičkami, ale vyskočiť z krčaha sa im nepodarilo. A keď už jedna z nich nevládala, povedala tej druhej: „To sa nedá, ja už viac nevládzem.“ Vzdala sa a neskôr sa utopila. Ale keď to tá druhá žabka videla, povedala si: „Ja sa nevzdám.“ A stále intenzívnejšie trepotala svojimi nožičkami. Ako tak trepotala, mlieko sa začalo mútiť. Ona to mlieko mútila, mútila až vymútila maslo. Teraz už mohla spokojne vyskočiť von z krčaha.

(interpretovaný text od anonymného autora)

3. 3 papiere

a/ 1. papier

- animátor vytiahne prvý papier, ktorý je celý čierny, len na vrchu je citát: „V tom čase ste boli bez Krista, bez nádeje.“
- spýta sa, či na ňom niečo vidia, okrem citátu; nemali by vidieť nič, len tmú, čiernu farbu - symbolizuje to beznádej, tmú v našom duchovnom živote alebo hriech, lebo v tom čase sme bez Krista, bez nádeje; často skáčeme do hriechu ako tie žabky do krčahu bez toho, aby sme si dopredu rozmysleli, či táto situácia je pre môj duchovný život prospešná, či sa môžem „napiť“, aby som nezomrel
- potom sa animátor spýta, či už boli niekedy v ich živote situácie, kedy nevedeli naozaj ako ďalej, kedy už strácali nádej
- keď áno, nech ich napíšu na ten čierny papier a môžu sa s nimi aj podeliť

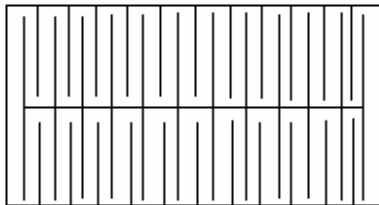
b/ 2. papier

- potom animátor držiak ten prvý papier (čierny) vysvetlí, akú to má symboliku (vyššie uvedená)
- predkladá pred neho ďalší papier s Ježišovým zmŕtvychvstaním s nápisom: Ježiš vstal z mŕtvych. Máme Nádej; znamená to, že vtedy sme boli v hriechu, v duchovnej tme, v beznádeji, ale Ježiš za nás zomrel a vstal z mŕtvych a dal nám novú nádej na večný život

c/ 3. papier

- hneď animátor vytiahne aj tretí papier, na ktorom je tá cesta, ktorá bola aj na tom prvom papieri, ale nebolo ju vidno: ako sa hovorilo vyššie, Ježiš nám svojím zmŕtvychvstaním osvetlil tú cestu, ktorá vedie k nemu do večného života; Ježiš je tá pravá cesta, lebo on o sebe hovorí: „Ja som cesta, pravda a život.“ On je naša Nádej, lebo s ním prekonáme všetky problémy, ktoré nás stretnú, ale musíme pre to spraviť niečo aj my
- každý z nás si kráča po tej svojej ceste života, do ktorej určite už prišiel nejaký problém a ten problém môžeme znázorniť ako nejakú prekážku; tá prekážka bude papier; cez tú prekážku sa treba dostať
- hľadajte Nádej (k dispozícií majú len nožnice; dá sa to rozstrihať podľa návodu, ale určite na to neprídu, ak to nepoznajú, hlavne nech to skúšajú
- medzitým si zaspievame pesničku „Budem spievať“, pretože som slobodný“, no najmä refrén
- po zaspievaní sa ešte vybrnkáva melódia a animátor do toho číta stat' zo Sv. písma - Ž 145, 5 - 10 (Blažený tí, čo dúfajú v Pána)
- budú sa určite snažiť, ale im to nepôjde, tak ako s tým problémom, ale ide o to, ako sa v tej stati píše: „Blažený, komu pomáha Boh Jakubov, kto sa spolieha na Pána, svojho Boha,“ aby sa naučili v takýchto „beznádejných“ situáciách obracať na Boha, prosiť ho pomoc, lebo len on nám pomôže prejsť cez problémy, ktoré máme a ktoré nám bránia prísť k nemu

- keby sa niekto spýtal animátora, či mu nemôže pomôcť, lebo on to naozaj nevie, je to zvládnutie úlohy
- návod: takto to treba rozstrihať

4. Príbeh

- Boh nám dal do života aj inú nádej, naše kríže

Jeden chudobný a veľmi chorý človek sa veľmi sťažoval Bohu, prečo práve on má taký ťažký kríž. Všetko videl čierne (*vtedy animátor vytiahne 2 papiere, ktoré sú zlepené, ale ukáže iba tú čiernu stranu; drží ju a rozpráva ďalej*). Prečo je jeho sused bohatý, zdravý, šťastný, vo všetkom sa mu darí a on má ťažkú chorobu a ešte je aj chudobný! A tak mu Boh raz dal jeden sen. Boh ho priviedol na cestu, po ktorej kráčali ľudia a niesli si na chrbte svoje kríže. Tí ľudia kráčali pomaly, ale s veľkým pokojom a úsmevom na tvári. I on dostal svoj kríž a mal ho niesť ďalej. Lenže ako tak kráčal so svojím ťažkým krížom, našiel na tej ceste píľku. Hneď svoj kríž zhodil z pliec, vzal píľku a poskracoval si kríž. Keď ho vzal na plecia, bol už ľahký. Začal kráčať rýchlejšie, obehoval ľudí, až prišiel na koniec cesty, kde bola priepať (*a vtedy animátor otočí papier na druhú stranu*). Za tou priepaťou bolo nebo. Každý človek si zložil kríž z pliec, položil si ho cez priepať a spokojne prešiel na druhú stranu, kde sa radoval a vstupoval do neba. Vtedy si ten človek uvedomil, že jeho kríž je príliš krátky na to, aby prišiel cez tú priepať. V tom okamihu sa zobudil a začal Bohu ďakovať za svoj kríž a dal si predsavzatie, že sa už nikdy nebude sťažovať, ale ho bude niesť s láskou a pokojom.

- v tom by sme si mali vziať príklad, že nie všetko je čierne, ale vždy nám to slúži na dobré; Boh vie, čo robí; on dáva niesť len taký kríž, ktorý naozaj unesieme, a keď už ďalej nebudeme vládnuť, spoľahnime sa na neho, veď on je naša Nádej, on nám pomôže; kríže sú tiež naša Nádej, lebo skrze ne prídeme do neba; tak nestrácajme Nádej, vezmime svoj kríž a nesme ho s láskou, pokojom, aby ľudia okolo nás videli, že naše kríže nás robia šťastnými a dávajú nám Nádej!

5. Plagát

- na stôl položíme vopred pripravený plagát: je na ňom veľké srdce, ktoré má na sebe na jednej strane trňovú korunu, ale celé sa usmieva; nad ním je citát: "Ty si, Pane, moja Nádej" -symbolizuje to Ježišovo srdce
- potom sa každému rozdájú väčšie kotvy ako symbol Nádeje
- animátor sa najprv spýta, či náhodou nevie niekto, prečo je symbolom nádeje kotva (preto, že keď bola na mori búrka, námorníci sa na lodi mohli len zhodením kotvy uchytiť o skaly, aby ich to zachránilo); potom na kotvu všetci napíšu úprimné, zo srdca ÁNO alebo NIE, či sa chcú zachytiť o Ježiša, jeho srdce, aby sa on stal našou nádejou, aby sme tie kotvičky, ktoré znamenajú našu nádej, dali jemu

6. Modlitba

- spolu sa pomodlíme stat' zo Sv. písma - Múd 3, 1 - 12(Nádej a beznádejnosť) tak, že sa rozdelíme na 2 skupinky a jedna číta 2 verše ,potom druhá číta ďalšie 2 verše a takto až do konca
- potom sa postavíme, pochyťme sa za ruky, usmejeme sa jeden na druhého a pomodlíme sa „Otče náš“ a „Raduj sa“
- ak niekto chce, potom môže pokračovať aj vlastnými slovami